

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 6.00
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 3.50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 2.00

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 8.00
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 4.00
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 2.50



ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Α.ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 56
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΥ.
ΛΕΠΤΑ 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΕΤΟΣ Β'.

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913

ΑΡΙΘ. 39

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

*Πρὸς τὸν Ἐλευθερωτὴν, τὸν Γενναῖον Στρατὸν
τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὰ Γιάννενα*

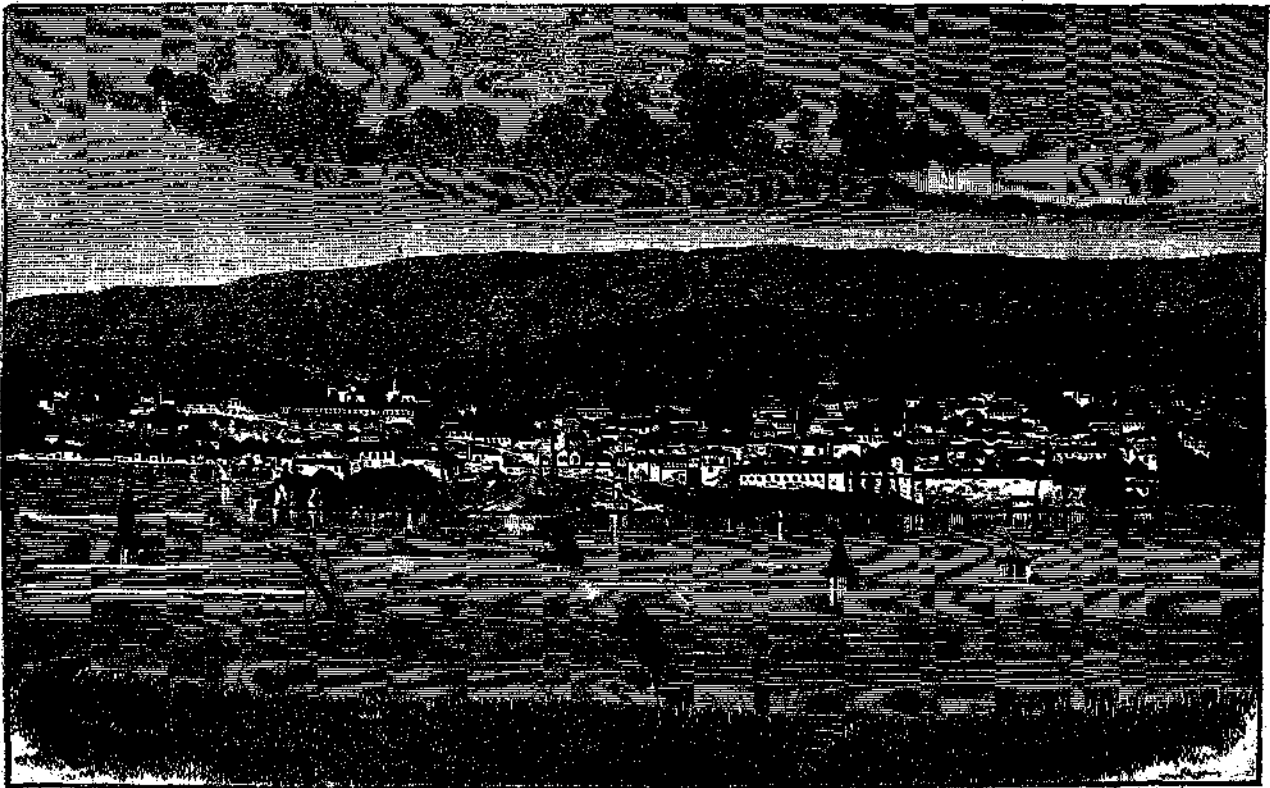
ἀπαγγελλεῖς τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 1913 ἀπὸ τοῦ Δημοαρχείου
τοῦ Λαυρείου ἐκ τῆ καταλήψεως τῶν Ἰωαννίνων, ὑπὸ Γεωρ.
Ἰωάννου, Σχολάρχου ἐκ Βούρμπιανης τῆς Ἡπείρου.

«Ἐπέσανε τὰ Γιάννενα, σιγὰ νὰ κοιμηθοῦνε,
»ἔσβυσαν τὰ φῶτά τους, ἐκλείσανε τὰ μάτια.
»Ἡ μάνα σφίγγει τὸ παιδί βαθεῖα στὴν ἀγκαλιά της
»γιατ' εἶναι χρόνοι δύστυχοι καὶ τρέμε, μὴ τὸ χάσῃ.

τοῦ Κάτσάντωνη καὶ τοῦ Βλαχάβα εἶχαν πετάξει μυστικά ᾠδὰς τὰ Γιάννενα καὶ μῆνυσαν ἀποβραδὺς ᾠδὰς τοῖς Γιαννιώτισσιν ἀπόψε νὰ μὴ κοιμηθοῦν, νὰ τελειώσουν τὰ κεντίδια καὶ τὰ πλούσια στρωσίδια, πού θὰ περνοῦσε ὁ ἀναστημένος Παλαιολόγος μὲ τὰ φουσαῖτα τοῦ Βουλγορόκτονου.

Κ' ἔλαμψαν τὰ φῶτα τραγοῦδι στήθηκε ὡς τὸ πρῶτ' καὶ φόρεσαν τὴ νυφικὴ τους φορεσιά καὶ περιμέναν νὰ ξημερώσῃ ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως.

Κι' ὅταν ξεπρόβαλε τὸ γλυκοχάραμα ἀπὸ τὴν Πίνδο, ἡ καταχνιά δὲν ἐπίεζε πλέον τὰ Γιάννενα· ὁ θερσι-



ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ, Ἡ ΛΙΜΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ

»Τραγοῦδι δὲν ἀκούεται, ψυχὴ δὲν ἀνασαίνει.
»Ὁ ὕπνος εἶναι θάνατος καὶ μνήμη τὸ κρεββάτι,
»κι' ἡ χώρα κοιμητήριον, κι' ἡ νύχτα δημοκλήσι.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

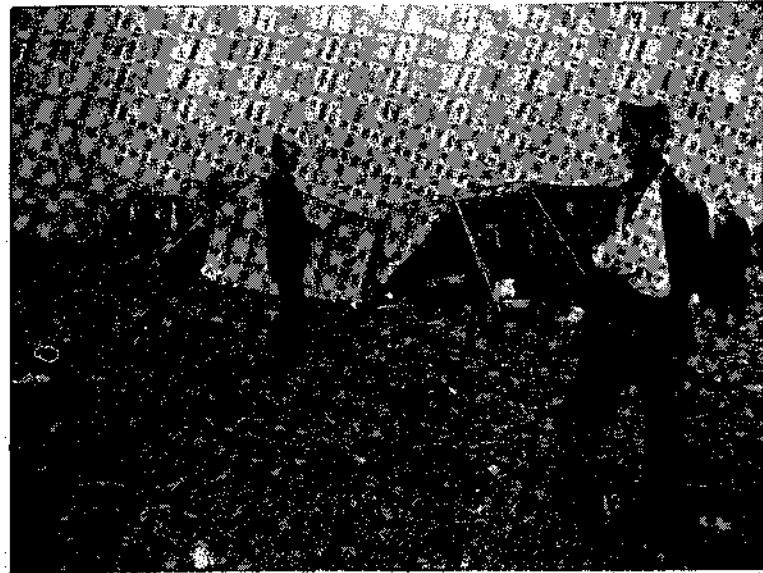
Ἄναριθμητὲς νύχτες εἶχαν περάσει τέτοιες· ἀλλὰ προχθὲς οἱ ἀετοὶ καὶ οἱ κέρδικες, πού εἶχαν συντροφιά ἔστὰ Πεστὰ καὶ ᾠδὰς τοῖς Ἀιτόροχασι τὰ νέα παιδιά

μένος πλάτανος ἀπὸ τὸ αἶμα τόσων σφαγίων καὶ οἱ Τουρκογυφτοὶ εἶχαν εξαφανισθῆ· μόνον γλυκὸς ἀφρὸς ἀκούεται ἀπὸ τὴ λίμνη τῆς Φροσύνης καὶ κέρα ἀπὸ τὸ Κοῦγκι ὁ Σαμουὴλ ξεπρόβαλε μὲ τὸ δισκοπότηρον, ἐνῶ οἱ Σουλιώτισσες ἐσταμάτησαν τὸ χορὸν, γιὰ νὰ χαιρετίσουν τοὺς νέους Τιτάνες, οἱ ὅποιοι ἀκατάβλητοι πρὸ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, ἀτρόμητοι πρὸ

τοῦ θανάτου, πού τοὺς παρεσκευάσε σ' ἓνα λόφο ἢ σαφὴ Εὐρώπη ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν ἀνίκητο Νικητὴ βιάζονται νὰ διέλθουν ἀπὸ τὴν ποιητικὴν πόλιν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, διὰ νὰ τῆς φέρουν τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἑλπίδα.

Καὶ νὰ τὸ χρυσοσελαωμένο ἄτι με τὸν Στρατηλάτην· νὰ οἱ τιμημένοι καὶ ὑπερήφανοι λεγεῶνες· νὰ τὸ ἀθάνατον τρόπαιον στὸ κάστρο τὸ ἀπάτητο, ὅπου ὁ γενναῖος Ἀλβανὸς ἠττημένος τόρα παραδίδει τὸ ξίφος καὶ σκύβει τὰ μάτια εἰς τὸ ὄρατο μεϊδιάμα, πού τοῦ δείχνει τὸ μυθευμένο Ῥηγόπουλο. Νὰ ἡ ἀτελείωτη σειρά τῶν λαφύρων νὰ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἀπαισίας καταγίδος, τὰ πλήθη τῶν αἰχμαλώτων, πού με σκυμμένο τὸ κεφάλι παρακολουθοῦν τοὺς ἥρωας καὶ κοσμοῦν τὸν θρίαμβον τῶν νικητῶν.

Καὶ σεῖονται τὰ Γιάννενα καὶ συγκλονεῖται ἡ Ἡπειρος ἀπὸ τὰ κύματα τῆς χαρᾶς. Ἀλλὰ τὰ κύματα ἐκεῖνα φθάνουν μακρὰ καὶ γύρα καὶ συγκλονοῦν τὴν ψυχὴν τοῦ Πα-



Πρόχειρον Νοσοκομεῖον ἐν Φιλικτιάδῃ τῆς Ἡστίου ἐπὶ τὸ ὄρειον θαλασσοῦνται οἱ ἐλαφροὺς τραυματιοῦντες Ἑλληνες στρατιῶται.

νελληνίου ὄλου, τὸ ὅποιον δορτάζει τὴν μεγάλην Ἐθνικὴν πανήγυριν, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐν ᾧ ἡ πολιτισμένη Δύσις κλίνει γόνυ θουμασμοῦ πρὸ τῆς μεγάλης νίκης καὶ τονίζει δικαιοτάτους διθυράμβους καὶ ἐπινίκους εἰς τὸν μέγαν στρατηγὸν τῆς νεωτέρας Εὐρώπης.

Δόξα λοιπὸν καὶ τιμὴ εἰς τὸν Ἐλευθερωτὴν καὶ τοὺς ἥρωας, πού κατεσκευάσαν τὴν Νεάν Ἑλλάδα.

Τόρα γονατισμένοι καύσατε λιθωνωτὸν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἴσως με κάποιον παράπονο ἀπὸ τὸν παραδείσον τῶν ἡρώων παρακολουθοῦν σήμερον τὴν πανήγυριν ἐγερόθητε εἰς τὰς ὑπερηφάνους μητέρας, τῶν ὁποίων ἄς εἶναι εὐλογημένα τὰ στήθη, πού ἐγαλονήσαν τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος· παραμερίσατε με εὐλβεῖαν εἰς τὰς συζύγους τῶν τιμημένων νεκρῶν· χαιρετίσατε τὰ εὐτυχεῖα τέκνα ἐκείνων, τὰ ὅποια ἔτυχον τῆς ὀραιοτέρας κληρονομίας εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον.

Ἀποκαλυφθῆτε εἰς τὰ γενναῖα παλληκάρια, πού με ὑπερήφανον μεϊδιάμα φέρουν τὰ πολύτιμα παράσημα εἰς τὰ στήθη καὶ θὰ εἶναι εἰς τοὺς ἐπιγόνους οἱ μεγάλοι κήρυκες τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἑλλήνου.

Ἡμεῖς δὲ οἱ δοῦλοι τῆς χθδὲς τὴν μεγάλην μορφήν τοῦ Νικητοῦ καὶ Ἐλευθερωτοῦ τοῦ Γένους πλαισιουμένην με τὸν ἡρωϊκὸν στρατὸν Του θὰ παραδώσωμεν ὡς τίμιον φυλάκτο καὶ ἱερὰν κληρονομίαν εἰς τὰ παιδιά μας πρὸς αἰωνίαν λατρείαν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Καὶ τόρα στρέψατε τὴν διάνοιαν ἄλλου πρὸς ἄλλο καθῆκον ἐπ' ἴσης ὑψηλὸν καὶ μέγα: Συνεορτάσατε

μετὰ τοῦ Βασιλέως Σας εἰς τὴν μεγάλην χαρὰν Του διὰ τὸ τρόπαιον τοῦ μεγάλου υἱοῦ Του· τιμῆσατε τὴν Μεγάλην μητέρα, τὴν ἀριστερὴν Βασίλισσαν τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἐκθρέψασαν Νεὸν Ἀλέξανδρον· συχαρῆτε εὐλαβῶς τὴν ὑπερήφανον καὶ εὐτυχεῖ μέλουσαν βασίλισσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐναπέθεσεν ὁ Τροπαιοῦχος Σὺζυγος στέμμα ἀδαμάντινον καὶ διαφροστεφές, ἀντάξιον πρὸς τὰς μεγάλας καὶ ἡγεμονικὰς ἀρετὰς τῆς Κόρης τῶν Χοεντζόλεων.

Ἄς στείλωμεν λοιπὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ὅλοι εἰς τοὺς διαφροστεφανωμένους θριαμβευτικὰς καὶ ἄς συνεορτάσωμεν μετ' αὐτῶν τὴν μεγάλην ἡμέραν ἄς μνησώμεν δὲ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον νὰ μᾶς περιμένῃ, νὰ τὸν ἀκολουθήσωμε καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, διότι ὁ παπᾶς βιαστικός περιμένει νὰ τελειώσῃ τὴν λητουργίαν εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν. Ὁ ναὸς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐτοιμάζεται. Ὁ Ἐθνάρχης ἔχει ἑτοιμον ἀπὸ τόρα τὸ σκήπτρον τῶν Παλαιολόγων νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν ἡγεμόνα Πατέρα ὡς ἱερὰν κληρονομίαν διὰ τὸν διάδοχον Αὐτοῦ καὶ Ἐκείνων βροντοφωνῶν ἅμα ἀπὸ τῆς ὀραίας Πύλης: Ζήτω ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Ζήτω ὁ Βασιλεὺς, Ζήτω ὁ Κωνσταντῖνος.

ΚΙΝΕΖΙΚΑ...

ΚΑΝΑΡΙΝΙΑ

Ἀπὸ μνητῶν περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν δύο Κινέζοι καὶ πωλοῦν κάτι χαρτάκια χρωματιστὰ τὰ ὁποῖα, ὅταν τὰ ἀνοίγῃς γίνονται ἀνθη δμβρέλλαι κλπ. Τὴν περιόγειαν τοῦ κόσμου κινοῦν ὄχι τὸσον αἱ φουσιογνωμίαι τῶν, ὅσον τὰ μικρὰ τῶν ποδαράκια, τὰ ὁποῖα αἱ μητέρες τῶν φαίνεται ὅτι τὰ φασκιάωνιν, ὅταν εἶναι μικρὰ παιδάκια διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀνάπτυξίν των.

Εἰς τὴν Κίναν ζῆ κόσμος πολὺς ἐμπορευόμενος ψευτοπράγματα. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι π.χ. οἱ ὅποιοι κερδίζουν ἀρκετὰ με τὴν ἐντομοτροφίαν καὶ τὴν πώλησιν τῶν ἐντόμων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα τὰ ὀνομάζουν ἐκεῖ «**φιδιὰ ἐντομα**».

Τὰ ζῴδια αὐτὰ, ὅμοια πρὸς τὰ τζιτζικιά μας, κἀμνον ἓνα κρότον ὅμοιον πρὸς τὸν ἦχον πού κἀμνον τὰ ἀσημένια κουδουνάκια. Ὁ ἦχος αὐτός, ἀν καὶ εἶναι μονότονος, εἶναι ὅμως γλυκὺς. Οἱ Κινέζοι κρατοῦν τὰ ἐντομα αὐτὰ κλεισμένα μέσα εἰς μικρὰ κλωβιά καὶ τὰ περιποιοῦνται πολὺ. Εὐχαριστοῦνται ἀπὸ τὸ κρίν, κρίν, κρίν, ὅπου κἀμνον ὅπως καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὰ καναρινιά μας.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Δύο ἡγήροτατοι κρότοι ἀκούονται καὶ τὰ δύο ἐκπεμφθέντα ὀδοῦζια συρίζουν διὰ μέσου τοῦ Τουρκικοῦ ἵπτικοῦ. Ρῆγος διέτρεξε τὰ μέλη τῶν ἐν τῷ πύργῳ Ἑλλήνων εἰς τὸν ἀπροσδόκητον ταῦτον ἦχον καὶ ταυτοχρόνως δέκα Ἑλληνες ἔτρεξαν πρὸς τὴν πλευρὰν ἐκείνην τῆς ταράτσας. Ὁ Μάρκος! Ὁ Μάρκος! ἀναφωνεῖ ἐξαλλος ὑπὸ χαρᾶς ὁ Ἀθάνης καὶ ρίπτεται ἐκτὸς τοῦ πύργου ἀκολουθοῦμενος καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων Ρουσίη καὶ Τίρμα.

Πράγματι ἦτο ὁ Μάρκος! Δύο λεπτὰ τῆς ὥρας ἤρκεσαν, ἵνα καὶ οἱ τρεῖς Ἑλληνες ριφθῶσιν εἰς τὸν τράχηλον τοῦ Μάρκου! Ἄφετε τὰς διαχύσεις ἀνδρείοι Γάλλοι πυροβοληταί. Τὰ τηλεβόλα αὐτὰ εἶναι καταλληλότερα διὰ τὰ χέρια σας παρα εἰς τὰ ἰδικά μου. Καὶ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἔτοιμα ἐκ νέου τὰ δύο τηλεβόλα ἐβρόντησαν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἐναπεύροντα τὸν θάνατον εἰς τοὺς Τούρκους ἵπτεῖς.

Τί καλὰ πού ἔκαμε ὁ φίλος μας ὁ Γιουσοῦφ, λίγαι εὐφρολογῶν ὁ Ἀθάνης, ὅπου ἔφερε τὰ κανόνια αὐτά!

Οἱ Ἑλληνες ἵπτεῖς ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐφορμῶσι κατὰ τῶν Τούρκων κατὰ τὸ ἥμισυ ἀποσυντεθειμένων καὶ διὰ δευτέραν φοράν τοὺς διασκοῦν καὶ τοὺς κατασυντρίβουν· κατόπιν συγκρατοῦντες τοὺς ἵππους τῶν ἐντὸς πυκνῆς νεφελῆς κωνοροτοῦ, ἐγερωθείσης ἐκ τοῦ καλπασμοῦ, συναπτουσι σῶμα πρὸς σῶμα ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα μετὰ τῶν ἐχθρῶν των, καὶ ἐντὸς ὀλίγου κατισχύουσι. — Τὰ γιγαταγάνια συμπλέκονται, τὰ πιστόλια ἐκπυροκροτοῦσι, ἄνθρωποι δὲ καὶ ἵπποι κυλίσονται καταγῆς ἐν τρομέρῳ σνφυρμῳ. Πρὸ τῆς λυσώδους αὐτῆς προσβολῆς, οἱ Τούρκοι, κουρασμένοι ἐκ τοῦ προγευστέρου ἀγῶνος, ἀποθαρρύνονται.

Ταυτοχρόνως ὁ Μάρκος τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς πεντήκοντα καὶ πλέον ὄρσινων, οἱ ὅποιοι δρομαῖοι ἤρχοντο ὀπίσθεν του καὶ ἐπιπίπτει ἐκ τῶν νώτων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ μουσουλμάνοι περιεζώσθησαν θέλον νὰ φύγουν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἀτάκτως, καταληφθέντες ἐκ τοῦ Ἰλλίγγου τῶν ἀνεπανορθώτων κατατροπώσεων. Ἡ ἦττα ἦτο πλήρης, ἡ συμφορὰ ἀνεπανόρθωτος!

Ὁ Γιουσοῦφ τὸ ἀισθάνεται· ζητεῖ νὰ συναθροίσῃ τοὺς καλύτερους στρατιώτας τῶν, νὰ τοὺς ἀνασυντάξῃ, νὰ ὀργανώσῃ τοὐλάχιστον κανονικὴν ὑποχώρησιν· ἀλλ' ἐνώπιον

αὐτοῦ, ἀναδύμενος ἐκ τοῦ πλέον πυκνοῦ σνφυρμῳ ὑφύεται ὁ δ' Ἀλτερός:

— Γιουσοῦφ Ἀγᾶ, ἀλητά! ἡ ὄρα σου ἤγγικεν!..
— Ἀπατάσαι, δ' Ἀλτερός, τυχοδιώκτα! Σὺ θὰ ἀποθᾶνῃς!...

Ἐνώπιον τῶν στρατιωτῶν των, οἵτινες τοὺς παρετήρουν ἐν μέρει ἀκίνητοῦντες, οἱ δύο ἐρίπτοι ἀξιωματικοὶ συμπλέκονται με τὰ ξίφη εἰς χεῖρας· δύο φορές οἱ ἵπποι των συγκρούονται κάμπτοντες τὰ γόνατα. Τοῦ Ἰωάννου ὁ ἀριστερὸς βαραχίων πληγώνεται ἐξ ἐνὸς διαζιφτισμοῦ, ὁ Γιουσοῦφ χάνει τὸ σαρίκι του ἀναρπασθὲν ἐξ ἐνὸς πλαγίου κτυπήματος· τρίτην ἤδη φοράν διασταυροῦνται αἱ χαλύβδινοι λεπίδες, ἀφίνουσαι τρυγμὸν μεταλλικὸν συνοδευόμενον διὰ σπινθέρων... Πέριξ τῶν δύο ἐχθρῶν ὁ κωνοροτὸς κατέπεσε, σιωπηρὰ τις ἀνακωχή ἐμμεσολάβησε, καὶ διὰ τετάρτην φοράν ρίπτονται ὁ εἰς ἐναντίον τοῦ ἄλλου...

Ὁ Γιουσοῦφ ἐχαμήλωσε, σκοπῶν νὰ κάμῃ τὸν Γάλλον νὰ ἀφικπέσῃ, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης διὰ μίαν ἐπίδειξιαν στροφῆς τοῦ ἵππου του ἀρπάζει τὸ ξίφος τοῦ ἀντιπάλου του καὶ προταίνων τὸ ἰδικὸν ξίφος πρὸς τὰ ἀμπρὸς φωνάζει:

— Εἰς τὸν σταυρὸν σου! ... ὅπως εἶπον...

Καὶ διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους του, ἀφοῦ ἀπέσπασε τὸν σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, τὸν κρεμάμενον ἐπὶ τοῦ φερέματος τοῦ Τούρκου, τρυπᾷ τὸ στήθος αὐτοῦ, τῆς λεπίδος εἰσχωρησάσης μέχρι τοῦ μέσου καὶ ἀνατρέπαι ἐπὶ τοῦ ἵππου του τὸν Γιουσοῦφ, ὅστις ἀφήσας τὸ ἐρίππιον ἐσωρίασθη βαρῶς καταγῆς!

Δύο στιγμᾶς μετέπειτα, τὰ λείψανα τοῦ τουρκικοῦ σώματος ἐρευγον διασκορπισμένα καὶ ζωηρῶς καταδικωμένα ὑπὸ τῶν παλληκαριῶν τοῦ Μάρκου.



... καταληφθείς ὑπὸ φρίκης ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθρωπίνων σκελετῶν εἰς τὸ βάθος τοῦ Κανάδα ἤχεως νὰ ἀναερωχῆται ὡς αἰλουρος ἐπὶ τοῦ κρημνοῦ...

Ἦτο λοιπὸν πράγματι ὁ Μάρκος με τοὺς ἰδικούς του! Ὁ Μάρκος ὁ θεωρούμενος ὡς ἀποθάνων! Ὁ Μάρκος τοῦ ὁποίου τὴν διάταξιν περιέγραψε ὁ ἐν καταλήξει εἰσακόμενος Τρελλογιάννης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Ἀριστομένης;

Δὲν εἶναι λοιπὸν ὄνειρον; Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Μάρκος ὁ ὁποῖος, ὅταν, συλληφθεὶς ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν, ἠθιάνθη ἑαυτὸν κατακρημνίζόμενος εἰς τὸ ἱστορικὸν βάραθρον, ὑπὸ τοὺς ἐκκωφαντικὸς κρότους τῶν ἐκπυροκροτούτων τηλεβόλων, τὰ ὁποῖα ἀνήγγελλον τὴν πτώσιν, καὶ ὁ ὁποῖος ἔπεσε ὡς μία μάζα ἀδρανῆς ἐντὸς τῆς μαύρης χαράδρας, ἦτις ἔχαιεν ἐνώπιόν του, εἶναι ἀληθές λέγω ὅτι ἐσώθη;

Καὶ ὅμως ἦτο αὐτός! Ποῖος θὰ ἐπίστευῖν ὅτι ἐν δεινῷ ἄλλιον ἐσφηνομένου ἐντὸς μίαν σχιμῆς τοῦ βράχου θὰ τὸν ἐδέχτο καὶ θὰ τὸ

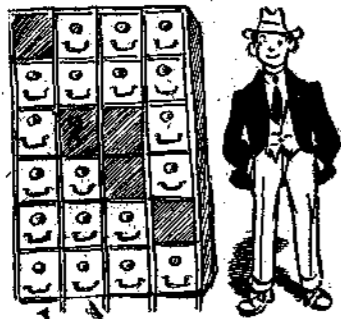
ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΛΗΣ

Αγαπητά μου Άνημα,

Ο καλός μας φίλος ο Γιαννάκης προσέφερε πρό ημερών ένα δώρον εις την εξαδέλφουλαν του επί τῆ ἑορτῆ τῆς.

Τι δώρον ἦτο αὐτό; Μπορεῖτε νὰ μοῦ βεῖτε. Θὰ σὰς βοηθήσω.

Βλέπετε αὐτὴν τὴν ἐταξέραν; Καθὼς θὰ προσέξετε ἀποτελεῖται ἀπὸ 24 συρτάρια. Μερικὰ τῶν ὁποίων εἶναι βγαλμένα ἀπὸ τὰς θέσεις των. Τὰ 24 αὐτὰ συρτάρια ἀντιπροσωπεύουν τὰ 24 γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου κατὰ σειρὰν ἀρχίζοντες ἀπὸ ἀνω κριστερά.



Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ ζητούμενον δώρον ἀρκεῖ νὰ λάβωμεν τὰ γράμματα τὰ ἀντιπροσωπευόμενα ἀπὸ τὰ βγαλμένα συρτάρια καὶ νὰ σχηματίσωμεν τὴν ζητούμενην λέξιν.

Εἰς τὴν θέσιν ὅπου ὑπάρχει ἀριθμὸς τικ, 2, ἢ 3, ἢ 4 θὰ πάρετε τὸ γράμμα τῆς θέσεως ἐκείνης 2 ἢ 3, ἢ τέσσαρες φορές.

Ἀναμένω τὰς λύσεις σας μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου.

Δώρα θὰ δώσω τὰ τοῦ παρελθόντος φύλλου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- 1) Εἰς πόλιν τῆς Ἑλλάδος ἐν γράμμα, ἂν ἀλλάξη, ἐν μέταλλον, ὧ λῦτα μου, ἀμέσως θὰ συντάξῃς.
Στ. Τεγόπουλος.
- 2) Πυραμῖς.
Οἱ ἀστερισκοὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος.
Πρόθεσις
Δημητριακὸν
Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
Μ. Τρίκκας.
- 3) Ἀπροεδόκητον. Κατὰ τί διαφέρει τὸ αὐτὶ ἀπὸ τὸ πόδι;
Ἀναστασία Βεϊτεσιάνκου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δὲν σὲ συλλυποῦμαι, μικρὲ μου Δ. Νικολόπουλε, διὰ τὸν θάνατον τοῦ γενναίου σου Ἀδελφοῦ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῶν Ἰωαννίνων, ἀλλὰ σὲ συγχαίρω, διότι εἶσαι ἀδελφὸς ἥρωος. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὅπου ὁ ἀδελφός σου ἔπεσε, ἀνεγεννήθη διὰ νὰ ζῆσῃ αἰωνίως εἰς τὰς καρδίας ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων. Ὁ Καλλιτέχνης καὶ τὸ τετράδιον λύσεων σοῦ ἐστάλησαν.

Δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψει τὰς λύσεις Α. Ράμμου καὶ ἐνὸς ἐκ Σοφικοῦ μὲ τὸ ψευδώνυμον Πίος. Εἰς τὸν Ράμμον παρατήρῳ διὰ πρῆπει νὰ γράφῃ τὰς λύσεις του εἰς χαρτὰ ἐντυπα λύσεων καὶ νὰ γράφῃ τὴν διεύθυνσίν του. Εἰς τὸν Πίον νὰ γράφῃ τὸ ἔνομά του, νὰ ἐκλέξῃ δὲ ἄλλο ψευδώνυμον. Ὁ παρὼν πόλεμος μας μᾶς ἔδωκε τὴν ὕλην, ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ καταφεύγωμεν εἰς τοὺς Πίους.

Συνδρομητὴς ἐγγράφεθε, Γ. Φερέντινε, ἂν ἀποστείλετε εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Δ. Δημητράκου τὴν Συνδρομὴν σας διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς ἢ εἰς γραμματόσημα ἐντὸς συστημένης. Καὶ εἰς ἄλλους ὅπου μοῦ ἔγραψαν, Γ. Λυρεντζῆ, ἀπάν-

τησα· διὸ δημοσιεύομεν ἀγγελίας πρὸς λεπτὰ 5 τὴν λέξιν διὰ τοὺς συνδρομητὰς καὶ λεπτὰ 10 διὰ τοὺς ἀγοραστὰς.

Δ. Παπανικολάου, ἐντὸς ἐπιστολῆς εἰς γραμματόσημα δύνανται νὰ στείλῃς, ὅ,τι θέλεις.

Θὰ δημοσιευθοῦν, ὅ,τι ἔχετε ἐγκριμένον, ἀγαπητοὶ μου Λουμάκη καὶ Μαυρίδη. Ἐγὼ ἔχω τὸν νοῦν μου εἰς αὐτὰ περισσότερο ἀπὸ σὰς.

Ἀγαπητέ μου Κ. Κωνσταντόπουλε, δὲν θὰ πληρώσῃτε τίποτε διὰ τὸ διήγημά σας. Θὰ τὸ στείλετε μόνον καὶ ἂν ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ. Διατὶ δὲν παρακολουθεῖτε τὰς δηλώσεις μας εἰς τὸν Παιδ. Ἀστῆρα. Ἐγγράψαμεν ἑκατοντάκις διὸ καὶ τὰ παρελθόντα φύλλα τοῦ Παιδ. Ἀστῆρος ἔχουν λεπτὰ 10 ἑκαστον.

Ἀγαπητέ μου Γεωργιᾶ, ἔλαβα τὸ γράμμα πὺ ἐστειλες πρὸς τὸν κ. Δημητράκον. Δὲν εἴπαμε εἰς κανένα διὸ ἐκδίδομεν τὸ φύλλον πάντοτε δωδεκάσελιδον καὶ χρωματιστόν, ἀλλὰ πολλακί. Ἡ δὴλωσις μας αὐτὴ εἶναι γραμμὴν δις ἢ τρίς εἰς τὸ περιοδικὸν καὶ, ἂν ἀνατρέξῃς εἰς προηγουμένα φύλλα, θὰ τὴν ἴδῃς. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ἐτήσιον λαχεῖον δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν ἐξαιρέσιν εἰς σὰς. Ὅταν ἐπληρώσῃτε τὴν κλήρωσιν εἴτε γίνεαι. Θὰ κερδίσετε εἰς τὴν προσεχῆ κλήρωσιν τοῦ Δεκεμβρίου. Τὰ κέρδη σας εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς δὲν θὰ βλαφθοῦν, σὰς τὸ βεβαίω. Σεῖς ἠμπορεῖτε νὰ κάνετε, ὅ,τι θέλετε, ἐγὼ ὅμως εἶμαι ἴση καὶ ἀμερόληπτος πρὸς ὅλα τὰ ἀνήθια μου.

Λυποῦμαι πολὺ ὅπου δὲν εἴμπορῶ νὰ σὲ εὐχαριστήσω, ἀγαπητέ μου Χρ. Ἀδαμόπουλε. Δὲν εἶναι δουλειὰ ἰδιῆ μου ἢ ἀνταλλαγῆ, ἀλλὰ τῆς Διευθύνσεως. Καὶ ἄλλοτε παρουσιάσθη τοιοῦτο ζήτημα καὶ διότι ἐκάμαμε ἀνταλλαγὰς εὐρίκαμε τὸν μπλά μας. Ἐκτοτε ἡ Διεύθυνσις τὸ καθήρησεν διὰ πάντας.

Ἀνδ. Λεονάρδου, ἐν τεύχος τοῦ Καλλιτέχου τιμᾶται λ. 80. Ἀλμπουμ γραμματοσῶμων ἀπὸ δρ. 1 καὶ ἄνω. Μαγικὰ Παιγνία δρ. 1,20. Δεχόμεθα τὴν ἀξίαν των καὶ εἰς γραμματόσημα. Σοῦ ἐστάλη τιμολόγιον.

Ἐγκρίνονται διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος Δ. Κερέ. Στὸν Κωνσταντῖνον, ποίημα Ἐμμ. Μανωλά. Στὸν σκοτωμένον Βασιλέα, ποίημα Ρόζας Λαμνιάνου. Πάρα πολὺ ἐβιάσθη Π. Τογυλάκη. Μάθημα ἰσότητος, Παιδικὸς ἐνθουσιασμός Ν. Μασουρίδη. Ἐδῶ Πιστέλ Θ. Βιτσιονάνη. Παιδί τῆς δυστυχίας, Τὸ γράμμα, Τὸ πρῶτον ὄμμα τοῦ Πολέμου, Εἰκὼν δυστυχίας Ν. Σακελλαρίου. Μήπως σὰς ἐνοχλῶ; Χρ. Ζαχαριάδη.

Ἐγκρίνονται Ἀόγια τῶν Παιδιῶν: Γ. Λυρετζῆ, Δ. Παπανικολάου, Ἀθ. Παναγοπούλου, Γ. Διαμαντίκου, Σ. Σπυροπούλου. Ἀθαν. Παναγοπούλου, Χρ. Ζαχαριάδη.

Ἐγκρίνονται τὰ ψευδώνυμα Βασιλίσσα τῶν Ἀνθέων (Ἐ. Κ.), Ἐρωκ τῆς Πατρίδος (Μ. Μ.).

Ἀπορρίπτονται Ἐυγνώμων ἀετός. Ἀποφεύγετε τὰ ἀπομακρυνόμενα πολὺ τοῦ φυσικοῦ Ἡ θάλασσα, ποίημα μέτριον. Τὸ φεγγάρι, ποίημα μέτριον. Ναυάγιον. Χωρὶς ἠθικὸν συμπέρασμα. Ἡ Ἐσχὴ, παραμῦθια δὲν δεχόμεθα πλέον, ἀπὸ ἀπέτυχε τελείως καὶ ὁ διαγωνισμός, τὸν ὅποιον δι' αὐτὰ εἴχομεν προκηρύξει περίσω. Ἐυφύια Στρατιωτῶν. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταφεύγωμεν εἰς τοὺς Λουδοβίκους διὰ στρατιωτικὰ ἀνέκδοτα. Ἐγχομεν τοῦ νικητοῦ Κωνσταντινοῦ μας πρόσφατα τοιαῦτα Ἑλληνικὰ ἄπειρα πολὺ ἐξυπνότερα. Ἄν δὲν εἰξεύρετε εἰς τοιαῦτα νὰ μοῦ γράψετε, θὰ σὰς γράψω ἐγὼ. Τί εἶν' αὐτὰ τῶν Γάλλων ἐμπρὸς εἰς τὰ ἰδικά μας; Πάντα ὁ ἴδιος, ἀκατάλληλον. Ἐυγενὲς σκυλάκι, ὄχι πολὺ εὐμορφον. Στὸ Βασίλειά μας, ποίημα ἀτυχοῦς συνθέσεως. Φρειδερωτικός ὁ Μέγας καὶ ὁ ὑπομήφιος, ὡς ἑκατοντάκις δημοσιευμένον. Ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ, δὲν δημοσιεύομεν ὅσον μακροσκελῆ διηγήματα ὅσον δῆποτε καλά καὶ ἂν εἶναι. Τὸ γέλιο τοῦ Γέρω-Ὀλύμπου, ποίημα μέτριον. Ἀνομήλις προφύλαξις, ὡς προεγκριμένον.

Σὰς ἀσπάζομαι ἢ θεία σας Καλή.

2435.—ΤΥΠΟΙΣ ἘΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΦΗ

Ἀπὸ τὸ Ἀλφαβητάριον καὶ τὸ τετράδιον, τὰ ὁποῖα εἶδατε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ Παιδ. Ἀστῆρος ἐννοήσατε ὅτι οἱ Ἀρχαῖοι ἔγραφον εἰς ξύλα καὶ εἰς κεραμίδια.

Εἰς ἀρχαιοτέραν ἀκόμη ἐποχὴν ἔγραφον εἰς πέτρας π. χ. αἱ δέκα ἐπιτολαὶ τοῦ Μουσέως (15' 0 π. χ.) Βραδύτερον ἔγραφον εἰς φύλλα μολύβδου. Τὸ ποίημα τοῦ ἀπὸ τὰς Θεσπιάς τῆς Βοιωτίας λαϊκοῦ



Ἀριθ. 1. Ἄξων

ποιητοῦ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι ἔξ 755 στίχων εὐρέθη γεγραμμένον εἰς φύλλα μολύβδου (720 π. χ.)

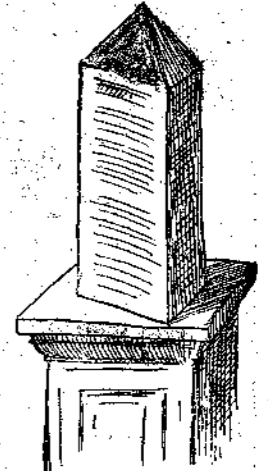
Κατόπιν ἔρχεται ἡ συνῆθεια τῆς γραφῆς ἐπὶ ξύλου.

Εἰς τὴν εἰκόνα ἀριθ. 1 βλέπετε ἓνα Ἀθηναῖον νὰ διαβάσῃ τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνος, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι εἰς ἓνα ξύλινον ἄξωνα (1) τοποθετημένον εἰς τὸ μέσον μιᾶς κεντρικῆς ὁδοῦ τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Ἡ εἰκὼν ἀριθ. 2 παριστᾷ ξυλίνην στήλην ἐν εἶδει πυραμίδος. Αὐτὰς τὰς στήλας οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ὀνομάζουον Κύρβεις, τὰς ἐτοποθέτουον καὶ αὐτὰς εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς ὅπως τοὺς ἄξωνας καὶ ἔγραφον ἐπ' αὐτῶν τοὺς νόμους των.

Ἐπίσης ἔγραφον καὶ εἰς φύλλα χαλκοῦ, ἰδίως ψηφίσματα καὶ συνθήκας. Καὶ εἰς φύλλα χρυσοῦ ἔγραφον, ἀλλὰ σπανίως καὶ μάλιστα διὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδειχθοῦν ὅτι δὲν λυποῦνται τὰ λεπτὰ!

(1) Ἄξωνα ὀνομάζουον 3, 4 ἢ καὶ 5 πινάκιδας ἐπὶ των ὁποίων ἦσαν γεγραμμένοι νόμοι, τοποθετημένας ἐπὶ στήλων καὶ στρεφόμενας, διὰ τῆς χειρὸς.

Τὰ μέταλλα, τοὺς λίθους, τὰ ὄστρακα, τὰς πινακίδας κλπ. μεταχειρίζοντο διὰ τὴν ἐπίσημον, τὴν δημοσίαν δηλ. ἀλληλογραφίαν. Εἰς τὴν ἰδιωτικὴν δμως μεταχειρίζοντο φύλλα δένδρων, κανιά, δέρματα καὶ ἔντερα ἀκόμη. Εἰς μίαν πυρκαϊάν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκίη ἓνα ἔντερον δράκοντος μήκους 17 μέτρων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν γεγραμμένα με χρυσὰ γράμματα ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια τοῦ Ὀμήρου.



Ἀριθ. 2 Κύρβεις

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βολωνίας εὐρίσκονται τὰ δύο βιβλία τοῦ Ἐσδρα γραμμένα εἰς δέρματα ἀκατέργαστα. Ἀπὸ τὰ δέρματα αὐτὰ ἔχουν ξύσει μόνον τὶς τοίχας.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἐβασανίζοντο οἱ Ἀρχαῖοι μέχρις ὅτου ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Αἴγυπτον ἓνα δένδρον ὀνομαζόμενον πάπυρος περὶ τοῦ ὁποίου θὰ σὰς εἴπωμεν ἄλλοτε καὶ ἡ περιγραμνῆ.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ.—Ἄν μοῦ εὐρῃς, ποῖον εἶναι τὸ πλέον μορφωτικὸν μέρος τῆς Ἑλλάδος, μοῦ εἶπε μίαν ἡμέραν ἓνας φίλος μου' δηλ. ποῖον μέρος μορφώνει τοὺς ἀνθρώπους.

Μὰ αὐτὸ τὸ ἔξουρι καὶ ἓνα μωρό! Αἱ Ἀθῆναι εἶναι τοῦ λέγου.

Ὅχι! Ὅχι; Ὁ Πειραιεὺς, αἱ Πάτραι, ἡ Κέρκυρα, ὁ Βόλος.

Ὅχι, ὄχι, ὄχι μοῦ λέγει ὁ φίλος μου.

Αἱ, τότε εὐρὲ το καὶ σύ!

Εἶναι ἢ... Δάγεια μοῦ λέγει γελῶν, καὶ διὰ νὰ σὲ πείσω σὲ βεβαίω, ὅτι ὅσους ἔξορίζου ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ὅπου εἶπε,

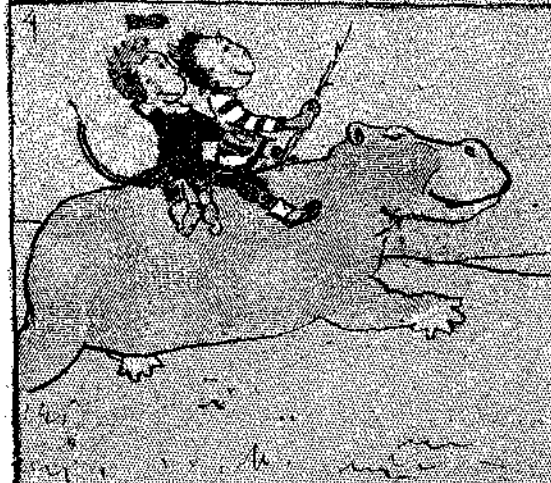
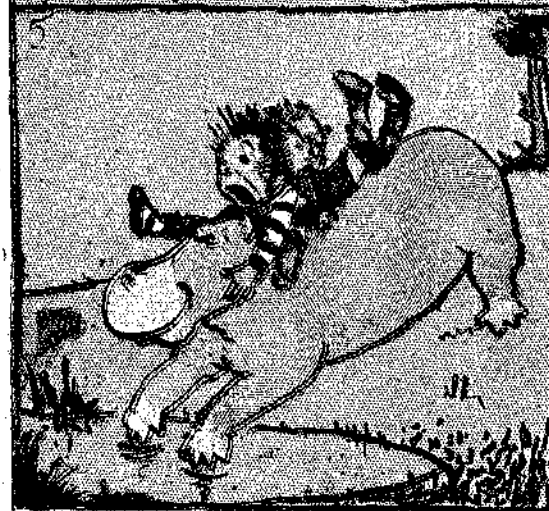
τοὺς πηγαίνου ἐκεῖ. Ἐκεῖ δὲ συμμορφοῦνται πραγματικῶς, διότι ἐκεῖ οὔτε νὰ κλέψου οὔτε ἄλλο τι καὶ ἠμποροῦν νὰ κάμωμεν ἀφοῦ δὲ βασανισθοῦν καὶ πεινάσου ἐπὶ πολὺ καταλήγου εἰς τὸ νὰ γίνου ἐντιμοὶ ἐπαγγελματίαι. Εἶδα ἐγὼ τοιοῦτους νὰ καταλήξου μετὰ 15ωρον πεζοπορείαν εἰς τὸ Γύθειον νὰ γίνου ἐντιμοὶ κουρεῖς καὶ μικρέμποροι καὶ νὰ ζοῦν πολὺ ἥσυχοι. Τὸ πιστεύεις; Ἀφοῦ μοῦ τὸ βεβαίωσ!

Η ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ.—Αὐτὸ πὺ θὰ σὰς διηγηθοῦμεν συμβαίνει εἰς ἓνα βαγόνι σιδηροδρόμου Βασίλειως. Τὰ πρόσωπα εἶναι μία κυρία καὶ ἓνας κύριος, πὺν καπνίζει ἓνα πελώριον σιγάρον.

Ὁ κύριος.—Ἰσως νὰ σὰς πειράξῃ ὁ καπνός, κυρία;

Ἡ κυρία.—Ἄ! πολὺ μάλιστα, κύριε.

Ὁ κύριος.—Σὰς συμβουλεύω λοιπὸν νὰ μὴ καπνίζετε καμμιὰ φορὰ. Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ καπνίζῃ σὰν φουγάρο. Ἐγγλέζικο τὸ τεράστιον σιγάρον του.



Β'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ. Μια ημέραν ὁ Μπέκος καὶ ἡ Λουλού, δύο μικρὰ διαβολεμένα μαϊμουδάκια, ἔπαιζαν ἐπάνω εἰς ἓνα δένδρον μέσα εἰς ἓνα δάσος τῆς Ἀφρικής. Ἄ, ἓνας ἱπποπόταμος ἔρχεται, λέγει ὁ Μπέκος. Τώρα θὰ γελάσωμε! Σὲ λίγο ὁ ἱπποπόταμος ἐπερνοῖσε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ δένδρον ὅπου ἦσαν ὁ Μπέκος καὶ ἡ

Λουλού κ.τ.λ. κ.τ.λ. τὰ ἄλλα θὰ τὰ ἐννοήσετε μόνοι σας καὶ θὰ γράψετε διήγημα, τὸ ὅποιον θὰ μοῦ σταλέτε μέχρι τῆς 15 Μαΐου διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσω εἰς τὸ φύλλον τῆς 20.

Οἱ ἄλλοι ὄροι τοῦ διαγωνισμοῦ μένουσι οἱ ἴδιοι μετὸν α' διαγωνισμοῦ τῆς Σελ. 66.